

CUPRINS

În spiritul Adevărului	5
„Prigoniți n-au fost la noi evreii niciodată”	12
„Ținta noastră este de a spune adevărul”	22
„De când rachiul este un element de civilizație?”	24
„Neadevărul și pospăiala în principii”	27
„Singura soluțiune posibilă e de a primi sau a nu primi acel articol”	29
„... evreii, de la 1848 și până astăzi, din 30.000 s-au înmulțit prin imigrațiune la 550.000”	33
„Secta liberală consistă din oameni absolut incapabili”	36
„Ne cunoaștem țara...”	40
„Săteanul muncește vecinic pentru speculantul izraelit”	43
„Nu e într-adevăr popor megieș care să n-aibă romani sub jugul său”	46
„Salvăm moșioara țăranului, singura lui avere”	50
„De ce evreii să nu aștepte asemenea justă recompensă a actului lor de înaltă trădare?”	51
„... primejdia de a fi inundați și cotropiți de sute de mii de proletari flămânzi...”	55
„... nu există evrei care în familia lor să vorbească românește” ...	59
P.P. Carp către M. Eminescu: „... îmi faceți onoarea de a vă ocupa de persoana mea...”	63
„De la mișcarea din '48 și până astăzi națiunea românească, pe tărâm politic, n-a făcut alta decât a se lepăda sistematic de orice tradiție”	65
„Două lovituri de stat s-au făcut în România...”	68
„... guvernul a refuzat cu încăpățănare de a veni cu o propunere...”	70

„Independența... ți-o recunosc dacă admiți articolul 44, nu ți-o recunosc dacă nu-l admiți”	71
„Dacă aparențele ne amăgesc...”	74
„Drepti și cu unii și cu alții...”	77
„Dacă numai sectarii lui Mamona ar fi scuipat asupra-ne!!!”	79
„... d. Vasile Conta, care în chestiunea izraelită...”	82
„... spiritul de exclusivism al rasei evreiești ca atare...”	84
„... ar fi ca un tren expres să plece toți <i>in corpore</i> în Moldova...”	86
„N-avem nevoie a spune că toată lumea știe contrariul”	89
„... cu producțiuni leal evreiești discuția e ușoară.”	90
„... trebuie să ținem seama de calitățile și defectele rasei noastre...”	93
„... jaful și vânzarea când ajung la putere sunt singurele lor directive.”	96
„Ce grozăvie cată să fie în toată țara, ce atmosferă de corupție și venalitate...”	98
„Ce-ar fi zis Rusia, Prusia și Austria bunăoară dacă polonii lor...”	100
„Ne e silă de chestiunea izraelită...”	103
„... iată oamenii care pretind că sunt fii ai României...”	106
„Curentul ostil nouă...”	107
„Camera actuală are o pronunțată duplicitate de caracter”	110
„Toate tiradele negustorilor de principii liberale...”	112
„... acest proiect e o sfidare pentru Europa”	115
„... chestiunea umanitară n-ar fi decât pretextul cerințelor puterilor...”	117
„Cu atât mai mult ne miră atitudinea Presei...”	120
„... într-adevăr <i>Românul</i> nu mai știe ce vorbește”	122

„Lupta noastră e mai cu seamă o luptă pentru adevăr”	124
„Dacă revizuirea se făcea din chiar inițiativa țării...”	128
„Modificarea articolului 7 din Constituție s-a făcut în sens conservator”	130
„Dacă evreii din Rusia...”	132
„Ce face guvernul, ce d. C.A. Rosetti?”	134
„... d. C.A. Rosetti a declarat, la 1857, că e frate cu Rozenhal”	137
„Chestiunea izraelită ni se prezintă ca o calamitate elementară...”	140
„Iată punctul important al discuției: trebuie să li se îngreue paraziților de tot felul meseria lor” („negoțul” ...)	143
„Cu micul bagaj de idei egalitare și liberale de la 1848...”	147
„Evreii au fost chemați în țară...”	149
„De ce românul, când n-are evrei lângă el, sporește?”	151
„Fraternitatea spune adevărul!”	153
„Astfel d-nii Mandelbaum și Rosenbluth pot fi atât de români ca și Giani, Carada și Peerekydes...”	156
„Evreii exercită o acțiune dizolvantă asupra moravurilor”	158
Concluzii	161

ANEXE

Articole ale lui Mihai Eminescu dedicate „chestiunii izraelite”	163
Evreii și conferința.....	165
Ieri și alaltăieri camera.....	174
Între multe neplăceri ale vieții.....	179
Dacă tonul foii noastre.....	183
Oricum am întoarce chestiunea.....	184
Nu ne aducem aminte.....	187
Trebuie să aibă cineva.....	190
Camerele actuale de revizuire.....	192
Ne e silă.....	195
Partidul conservator.....	199
Suntem în ajunul unei soluțiuni.....	202
Promulgat și sancționat.....	205
BIBLIOGRAFIE.....	208

În spiritul Adevărului

Mihai Eminescu a fost, este și va continua să rămână gazetarul cel mai valoros, atâta vreme cât Istoria și Cultura își vor așeza existența, sensul în devenirea noastră istorică sub semnul moralității.

Activitatea sa de ziarist s-a desfășurat în intervalul de timp 1876-1883, doar 7 ani, la „Curierul de Iași” și „Timpul” din București. În articolele sale, unele adevărate studii științifice, el a îmbrățișat toate temele fundamentale care frământau societatea românească în a doua jumătate a secolului al XIX-lea.

La „Curierul de Iași”, poetul național a lucrat ceva mai mult de 10 luni (august 1875-iunie 1876), dându-și demisia după ce unul dintre acționarii ziarului, „d-l Mircea”, i-a cerut lui Eminescu să scrie un articol în favoarea primarului Iașului, Pastia. Acesta fusese atacat de un alt ziar ieșean, „Steaua Nordului”. Mihai Eminescu îl refuză cu indignare pe „d-l Mircea”, deoarece nu înțelegea să scrie despre un om, pe care, spunea el, nici nu-l cunoștea. Subliniez că, la ziarul ieșean, poetul național era plătit cu 100 de lei pe lună, bani care îi ajungeau doar cât să nu moară de foame.

În toamna târzie a anului 1877, după ce Ioan Slavici îl chemase cu insistență, Eminescu pleacă la București. Plecarea spre Capitală fusese întârziată din cauza, evident, lipsei banilor. Din noiembrie 1876 și până în iunie 1883, Eminescu a lucrat la „Timpul”, ziar al partidului conservator, partid în curs de coagulare, avându-l drept întemeietor pe Lascăr Catargiu.

La „Timpul”, poetul Eminescu era răsplătit pentru munca sa cu 300 de lei pe lună. Nu mult după venirea lui la „Timpul”, ziarul conservator a devenit „organ de expresie a poetului”, deoarece aproape întreaga muncă redacțională era făcută de el.

fie ea publică sau privată „stăteau în raport cu veniturile fiecăruia, în care funcționa o singură limbă, cea romană, în care obligațiile fiscale erau simbolice, dar „averile mari”.

Vechea societate românească avea ca temelie probitatea fiecăruia, nu „egalitatea”, iar „în locul libertății de palavre” munca cinstită și liniștită cu un câștig pe măsură. Dacă societatea veche, boierească a fost distrusă de demagogia liberală, cu toate că era românească înainte de orice, în locul ei românii „vor avea de-acum dominația banului internațional, o domnie străină impusă de străini”.

În noua societate românească, postula Eminescu, „nu învinge cine-i tare, nobil sau eroic”, ci acela care va folosi orice mijloc spre a câștiga, cel ce-și va înșela concetățenii! Iar rezultatul, trăgea concluzia Eminescu, va fi falimentul „liberalismului american din România”. Cât privește rezultatul revizuirii Constituției, declara poetul, „nu ne facem nicio iluzie”, precum și nici asupra „viitorului în genere”. De un adevăr e convins poetul național: „nici un popor nu va scăpa nepedepsit din cauza neadevărului” și falsității principiilor practicate în viața sa publică!

„Singura soluțiune posibilă e de a primi sau a nu primi acel articol”

Pe 27 februarie 1879, în „Timpul”, desigur, Eminescu revine asupra problemei revizuirii Constituției, expunându-și cu argumente solide punctul de vedere. Pentru început, poetul observă că Parlamentul a dezbătut timp de două zile chestiunea modificării articolului 7 din Constituție; dezbaterea a fost aprinsă, „uneori entuziastă”, sfârșindu-se cu o decizie majoritară de 70 de voturi expusă în „declarațiunea nemotivată de revizuire”.

Dacă parlamentul a acceptat necesitatea revizuirii Constituției, faptul nu poate fi atribuit decât articolului 44 din Tratatul de la Berlin, „iar singura soluțiune posibilă e de a primi sau a nu primi acest articol”.